

پس مریم گفت: «جان من خداوند را تمجید می کند، و روح من به رهاننده من خدا به وجد آمد، زیرا بر حقارت کنیز خود نظر افکند. زیرا هان از کنون تمامی طبقات مرا خوشحال خواهند خواند، زیرا آن قادر، به من کارهای عظیم کرده و نام او قدوس است، و رحمت او نسل بعد نسل است بر آنانی که از او می ترسند. به بازوی خود، قدرت را ظاهر فرمود و متکبران را به خیال دل ایشان پراکنده ساخت. جباران را از تختها به زیر افکند و فروتنان را سرافراز گردانید. گرسنگان را به چیزهای نیکو سیر فرمود و دولت‌مندان را تهی دست رد نمود. بنده خود اسرائیل را یاری کرد، به یادگاری رحمانیت خویش، چنانکه به اجداد ما گفته بود، به ابراهیم و به ذریت او تا ابدالآباد.»

لوقا: ۱۴-۵۵

این سرود شکرگزاری مریم برای خداوند است. مریم دلایل زیادی برای نگرانی از این پیام خداوند داشت. او هنوز ازدواج نکرده بود و بارداری، یک شرمندگی بزرگ برای او و خانواده اش محسوب می شد. اگر شوهر او همانطور که تصمیم گرفته بود او را طلاق می داد، او می بایست به دلیل زنا مجازات می شد و مجازات چنین کاری در آن زمان سنگسار شدن بود. اگر یوسف با او می ماند، او می بایست از داشتن جشن ازدواج و احترام اقوام، آشنایان و همسایگان صرف نظر می کرد. در هر صورت، آینده برای مریم بسیار مبهم می نمود ولی او با این حال خداوند را شکر کرد.

زندگی سرشار از مسائل غیر منتظره و دشواری ها است ولی شما باید در زمانی که همه چیز نگران کننده و مبهم است تصمیمی مهم بگیرید. باید تصمیم بگیرید که از خداوند به خاطر اینکه به فکر شما است، تشکر و سپاسگزاری کنید. عیسی همه شکوه، جلال و هرآنچه را که در آسمان داشت برای شما رها کرد و در آخری پست و بدبو به دنیا آمد تا شما بتوانید روزی در آسمان با همراه با او زندگی کنید.

جشن انتظار: هفته دوم: صلح و آرامش

Advent, second week: peace